

Стан практичної діяльності: Еволюція SRM (управління ризиками безпеки) в гуманітарному просторі

Як предмет гуманітарної політики і практики, управління ризиками безпеки (SRM) є активним і зростає у масштабі, але воно все ще малодосліджена сфера діяльності. За останні два десятиліття було опубліковано лише невелику кількість комплексних галузевих аналізів SRM, і жоден з них не є достатньо оновленим, щоб охопити значні зміни, що відбулися за останні кілька років. У цьому звіті обговорюються поточні можливості, проблеми, дилеми та виклики в гуманітарному просторі SRM, й вони представлені у контексті сектору, який постійно адаптується для задоволення потреб в умовах еволюції загроз.

Дослідження показало, що гуманітарні організації, окремо та скоординовано, досягли значних успіхів у систематичному підвищенні безпеки та захисту своїх співробітників за допомогою превентивних заходів, менше покладаючись на волю випадку та інтуїції. Хоча інституціоналізація методів може зайти надто далеко або застосовуватися неправильно, загалом гуманітарні працівники досягли прогресу в складній сфері, де часто йдеться про життя і смерть, а також усвідомлення того, що ризик можна лише зменшити, але ніколи не можливо усунути.

Зрештою, успіх чи невдача SRM вимірюється не кількістю навченого персоналу або впроваджених процедур, і навіть не кількістю інцидентів, пов'язаних з безпекою, а тим, наскільки добре ці заходи забезпечили ефективне гуманітарне реагування на потреби людей у кризових ситуаціях.

Результати дослідження були отримані на основі інтерв'ю з ключовими інформаторами, онлайн-опитувань та досліджень у Колумбії, Центральноафриканській Республіці, Україні, Іраку та Ефіопії.

Головні висновки

Розвиток систем і потужностей SRM був значним, але спотвореним

Нові загрози та мінливі умови безпеки ускладнюють гуманітарний доступ та адаптивність

Велика диспропорція: Місцеві та національні організації не можуть розробити SRM в рамках існуючих моделей партнерства

Значний прогрес у координації SRM, внесках та навчанні, а також потреба у розширенні їхнього охоплення

Проблеми з доступом та співпрацею з озброєними суб'єктами

Індивідуалізація безпеки: Кроки, зроблені на шляху до особистісно-орієнтованого підходу в SRM

Ці ключові висновки більш детально розглядаються в цьому короткому огляді.

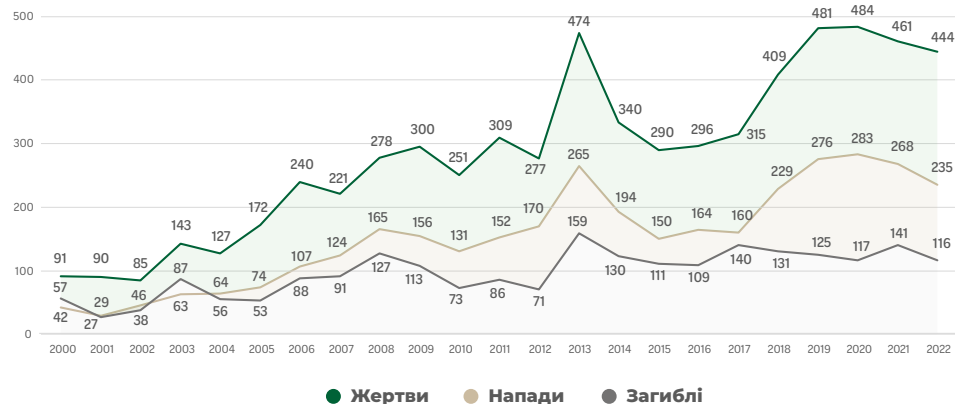
Незахищеність працівників організацій, що надають допомогу

Тенденції щодо даних про втрати

Працівники організацій, що надають гуманітарну допомогу в зонах конфліктів, частіше гинуть від насильства, ніж від будь-якої іншої причини, пов'язаної з роботою. Незважаючи на те, що найбільші ризики зосереджені у відносно невеликій частці випадків реагування, кількість жертв залишається тривожно високою.

Дані про інциденти у сфері безпеки за понад 20 років, свідчать про довгострокове зростання кількості серйозних насильницьких нападів і жертв, що відображає як розширення міжнародного гуманітарного сектору, так і поширення та інтенсифікацію конфліктів, де відбувається більшість акцій з надання гуманітарної допомоги.

Рисунок 1: Найбільш серйозні напади на працівників гуманітарних організацій та загальна кількість постраждалих і загиблих за роками, 2000-2022



Виникаючі загрози та зміна середовища безпеки

Хоча ситуація з безпекою залежить від контексту і не відповідає глобальним тенденціям, фахівці з питань безпеки помітили деякі загальні зрушення, підтвержені глобальними даними про інциденти, які впливають на їхню поточну роботу та пріоритети.

Складні середовища загроз

Зростання цифрових ризиків, включаючи неправдиву/ дезінформацію, кіберзлочинність і феномен глобалізованого ризику, викликає дедалі більше занепокоєння, а приклади ворожості в Інтернеті швидко перетворюються на загрози в реальному житті.

Ризики, пов'язані із цифровими комунікаціями

Злочини були однією з найпоширеніших загроз, про яку повідомили опитані співробітники служби безпеки на всіх рівнях, при цьому гуманітарні організації також стикаються з проблемою взаємодії зі злочинцями, які контролюють доступ до місць і населення.

Злочинність і кримінальна економіка

Останніми роками гуманітарні зусилля зіткнулися зі зростаючим ризиком, пов'язаним з великими війнами і супутнім насильством.

Супутнє насильство у великих війнах

Міжнародні суб'єкти, такі як ПВК "Вагнер", мають значний вплив на оперативне середовище, в якому працюють гуманітарні організації, сприяючи як покращенню, так і викликам у динаміці безпеки.

Присутність ПВК "Вагнер" в Африці

В усіх досліджуваних країнах організації намагаються адаптуватися до мінливих безпекових та кризових умов, що погіршуються або покращуються.

Змішані екстремальні та перехідні контексти

В усіх досліджуваних країнах організації намагаються адаптуватися до мінливих безпекових та кризових умов, що погіршуються або покращуються.

Вдосконалення управління ризиками безпеки в гуманітарній діяльності (1/2)

Гуманітарний сектор досяг значного прогресу в розбудові систем і потенціалу SRM, особливо за останні 10 років, включаючи перехід від реактивних та обмежувальних заходів безпеки до активного, "який дає можливість" управління ризиками. Однак цей вражаючий прогрес був однобоким, в основному на користь міжнародних суб'єктів.

Сучасний стан структур і можливостей SRM

Практично кожна міжнародна організація надання допомоги, з якою проводилися консультації, мала добре розвинені системи управління ризиками безпеки. Це контрастує з місцевими/національними організаціями, де потенціал SRM все ще недостатньо підтримується та недостатньо розвинений.

Пріоритетами для вдосконалення як міжнародних, так і національних/місцевих організацій були:

Кадровий потенціал у сфері SRM

Оцінка ризиків

Планування та розробка заходів на випадок надзвичайних ситуацій

У міжнародних організаціях продовжують існувати розбіжності між тим, яка підтримка SRM надається персоналу. Міжнародний персонал з більшою ймовірністю отримував підтримку SRM, включаючи брифінги з безпеки, навчання, медичне страхування, страхування життя та допомогу після інцидентів, ніж їхні національні колеги.

Оцінка та аналіз ризиків

Оцінка ризиків є наріжним каменем SRM і одним з головних пріоритетів SRM для організацій, що консультуються. Оцінка ризиків безпеки зараз стає все більш стандартизованим процесом у цьому секторі. Дослідження, однак, виявило три важливі питання, які заслуговують на подальше обговорення:

Чи звужує поле зору формалізована оцінка ризиків?

Оцінки ризиків, які зосереджуються на найбільш ймовірних ризиках, можуть не враховувати ризики, які, хоча і є віддаленими, але матимуть значний вплив.

Покладання на аутсорсинговий аналіз

Існує тенденція до більшого покладання на аутсорсинговий аналіз ризиків, який не завжди може відповідати поставленій меті.

Ізольованість процесів оцінки ризиків

Багато організацій все ще ставляться до оцінки ризиків безпеки як до ізольованої діяльності, якою займаються лише координатори з питань безпеки.

Вдосконалення управління ризиками безпеки в гуманітарній діяльності (2/2)

Фінансування для забезпечення безпеки

Зберігаються диспропорції між різними суб'єктами надання допомоги щодо фінансування SRM.

Міжнародні організації

Донори готові фінансувати витрати, пов'язані з безпекою, особливо в умовах високого ризику.

Однак в організаціях, SRM іноді не впроваджується на етапі планування програм на достатньо ранній стадії, і витрати на безпеку ризикують бути урізаними з бюджету.

Місцеві та національні організації

Недостатнє і спорадичне (на основі проєкту) фінансування безпеки означає брак ресурсів, необхідних для розробки та впровадження SRM.

Вимоги міжнародних суб'єктів та дефіцит фінансування спонукають місцеві/національні НУО до пріоритизації програмних та адміністративних витрат.

Донори

Основні гуманітарні фінансові установи покращили свою здатність і готовність підтримувати SRM та сприяти гнучкому бюджетуванню.

Не фінансуючи безпосередньо місцевих суб'єктів, донори вігіграють значну роль у тому, що місцеві/національні НУО не здатні забезпечити ресурсами свої потреби у сфері SRM.

Місцеві суб'єкти та національно-міжнародні партнерства

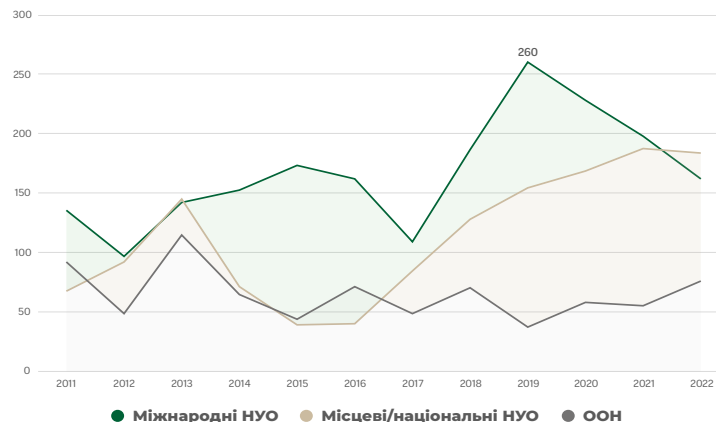
Незважаючи на заявлені міжнародною спільнотою цілі локалізації, відносний рівень розвитку SRM свідчить про те, що місцеві/національні організації приблизно на 20 років відстають від своїх міжнародних колег з точки зору систем безпеки. Ця розбіжність є особливо проблематичною, оскільки місцеві суб'єкти беруть на себе більшу частину ризику як постачальники послуг на лінії фронту.

Місцеві суб'єкти наражаються на найбільший ризик при найменшій підтримці щодо безпеки

Кількість загиблих, яких зазнали національні та місцеві організації, неухильно зростала протягом останніх семи років і у 2022 році перевищила кількість жертв серед міжнародних НУО (кількість яких зменшилася з 2019 року).

Практично кожна національна організація, з якою ми спілкувалися, дуже чітко усвідомлювала ризики, на які вона наражається, і можливості персоналу та інституційної спроможності у сфері SRM, але просто не могла собі цього дозволити. Поширена та негнучка модель фінансування не дозволяє їм розвивати основні організаційні можливості. У більшості партнерств співпраця у сфері SRM не є ані тісною, ані всеосяжною, і часто обмежується поверхневим одностороннім переглядом систем SRM та призначенням координатора з питань безпеки.

Рисунок 6: Кількість жертв серед працівників у сфері допомоги за типом організації, 2011-2022 рр



Чи перешкоджає ризик вігновігальності співпраці у сфері безпеки?

Фахівці з безпеки в міжнародних організаціях, як правило, погоджуються з тим, що незалежно від того, чи існує формальна юридична відповідальність перед персоналом їхніх партнерських організацій, чи ні, існує етичний або моральний обов'язок піклуватися про них. Однак зростає занепокоєння тим, що у разі визнання або наявності формальних відносин, пов'язаних з обов'язком піклування, міжнародний партнер може нести відповідальність за будь-яку шкоду, що може бути заподіяна місцевим партнером.

Етичний обов'язок піклуватися

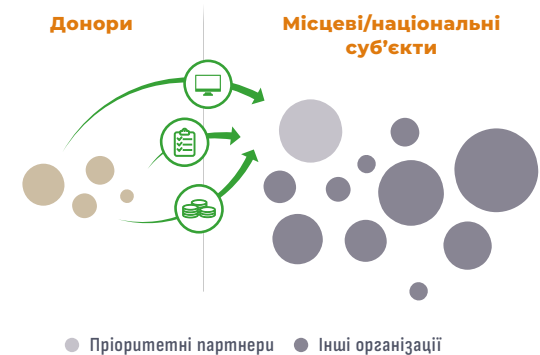
- Розгубленість і невпевненість співробітників служб безпеки міжнародних організацій щодо того, як підтримувати партнерів на практиці.
- Спеціальна взаємодія з питань безпеки між партнерами на операційному рівні.

Страх вігновігальності

- Керівництво не рекомендує оперативним групам тісніше співпрацювати з місцевими партнерами з питань безпеки.
- Утримання партнерів на відстані витягнутої руки – передача ризиків без можливості їх пом'якшення.
- Невикористання порівняльних переваг партнерства.

Дублюючі та нескоординовані партнерські домовленості

Невелика кількість добре відомих і спроможних місцевих/національних НУО (часто єдині місцеві суб'єкти, які вже мають системи SRM), як правило, стають пріоритетними партнерами для багатьох міжнародних організацій. Це призводить до того, що місцеві/національні НУО змушені жонглювати численними, неузгодженими між собою вимогами комплексної перевірки та напрямками роботи з питань SRM, встановленими їхніми міжнародними партнерами.



Координація в сфері безпеки (1/2)

Хоча деякі критичні прогалини залишаються, координація SRM на глобальному та місцевому рівнях зросла і стала більш систематизованою, а її цінність рідко ставиться під сумнів.

Неформальна координація

Розвиток цифрових комунікаційних платформ стала як благом, так і ризиком для координації безпеки. Соціальні мережі та застосунки для обміну повідомленнями дозволили співробітникам безпеки в гуманітарній сфері отримувати і передавати інформацію майже миттєво, а також керувати різноманітними джерелами інформації та контактами відповідно до своїх цілей. Однак ці цифрові інструменти також несуть у собі ризики:

Неправильне інформування, дезінформація та стеження

Фрагментація інформації

Нестабільність

Прогалина в координації дій

Згідно з прогалинами та потребами, висловленими учасниками дослідження, найбільшим викликом для координації SRM у гуманітарному просторі видається є її досягнення у необхідному масштабі. Місцеві/національні НУО недостатньо представлені в багатьох існуючих координаційних структурах, які розроблені та очолюються міжнародними суб'єктами. Під час великих криз гуманітарні організації, особливо на місцевому рівні, можуть бути настільки численними і розрізненими, що жоден міжнародний механізм не в змозі охопити і обслужити їх усіх. Існує очевидна потреба у підтримці додаткових місцевих координаційних платформ, що відповідають конкретному контексту і можуть бути пов'язані з міжнародними координаційними органами.

Формальна координація

Нижче наведено деякі з основних механізмів, за допомогою яких відбувається офіційна координація гуманітарного SRM.

UNSMS (Система управління безпекою Організації Об'єднаних Націй)

- Установи ООН координують свою діяльність під егідою UNSMS.
- UNDSS (Департамент охорони і безпеки ООН) була створена для підтримки та координації SRM різних організацій установ ООН.

INSO (Міжнародна неурядова організація з безпеки)

- INSO є основним координаційним механізмом SRM на рівні країни.
- У країнах своєї присутності INSO слугує однією з головних сполучних ланок між НУО та ООН з питань безпеки.
- Її прихильників набагато більше, ніж противників, але дослідницька група чула неодноразову критику платформи.

GISF (Глобальний міжвідомчий форум з питань безпеки)

- GISF – це платформа для діалогу та співпраці на глобальному рівні, керівництва, оригінальних досліджень, практичних інструментів та шаблонів з питань SRM.
- Хоча членство в GISF обмежене організаціями, що працюють у більш ніж одній країні, результати досліджень та деякі заходи відкриті для всіх учасників.

Координація в сфері безпеки (2/2)

SLT (Рятуємо життя разом)

- SLT – це основа того, як ООН та НУО можуть співпрацювати у сфері безпеки та сприяти кращій координації.
- Цілі та функції SLT залишаються незрозумілими, а відсутність спільного розуміння призводить до того, що SLT є частим джерелом розчарування як для співробітників ООН, так і для співробітників міжнародних НУО.

PLSOs (Офіси зв'язку з партнерами з питань безпеки)

- Діючи на національному рівні, PLSO фінансуються Агентством США з міжнародного розвитку (USAID) для підтримки операційної безпеки своїх партнерів-виконавців.
- Деякі гуманітарні НУО неоднозначно ставляться до PLSO.

INSSA (Міжнародна асоціація НУО "Безпека та охорона")

- INSSA – це платформа, яка зосереджується на розвитку технічних навичок SRM для окремих осіб та стандартах акредитації для фахівців SRM в гуманітарному просторі.

Досягнення у сфері SRM

Дослідження показує, що за останнє десятиліття відбувся величезний прогрес у розробці інструментів, стандартних операційних процедур і навчальних ресурсів, особливо в міжнародних організаціях.

Моніторинг інцидентів

Моніторинг інцидентів безпеки став значно поширенішим за останнє десятиліття, про що свідчать 72% респондентів опитування, які повідомили, що в їхніх організаціях існує глобальна система звітності про інциденти, включаючи більшість респондентів з місцевих/національних НУО. Незважаючи на очевидний прогрес у цій сфері, респонденти визначили три основні проблеми:

Відсутність систематичної реєстрації інцидентів, що впливають на партнерів-виконавців та підрядників.

Потреба у підвищенні якості звітності.

Приховування інцидентів.

Багато з цих викликів не є новими чи дивовижними, і низка надавачів навчальних послуг та міжнародних організацій зазначили, що докладають зусиль для вирішення деяких з них.

Догляд за персоналом і підтримка психічного здоров'я

Дослідницька група зафіксувала багато різних прикладів ризиків для психічного здоров'я та благополуччя, але знайшла лише кілька прикладів адекватних систем пом'якшення наслідків. Однак догляд за персоналом і підтримка психічного здоров'я є визнаною проблемною сферою, яку різні організації все частіше вивчають, як найкраще її вирішити.

Навчання

За останнє десятиліття також спостерігався значний прогрес у навчанні з питань безпеки в секторі надання допомоги, як з точки зору курсів з особистої безпеки та охорони для загальних працівників гуманітарних організацій, так і тренінгів з SRM та розвитку навичок для спеціалістів з питань безпеки. Після локдаунів, спричинених пандемією COVID-19, також сталося різке зростання кількості онлайн-курсів з безпеки. Однак, залишаються наступні проблеми:

Диспропорції

Місцевий/національний персонал має набагато менше шансів пройти навчання з особистої безпеки та охорони, особливо якщо вони працюють у місцевій організації.

Доступ

Відсутність доступних на місці та на відповідній мові тренінгів з безпеки.

Ефективність

Повсюдна відсутність переконливих доказів ефективності різних видів тренінгів з особистої безпеки

Сталість

Занепокоєння викликає те, що курси HEAT (Підвищення обізнаності про вороже середовище) стали розглядатися як золотий стандарт у навчанні з безпеки, але при цьому вони не є фінансово чи логістично доступними для тих, хто піддається найбільшому ризику.

Якість

Велика різниця між якісними та відповідними до контексту курсами HEAT (внутрішніми та зовнішніми) та менш якісними, більш кон'юнктурними курсами.

Актуальність

Тенденція до дизайну курсів "по шаблону", який не враховує конкретні контексти, програми, організації та окремих осіб.

Проблеми гуманітарного доступу та роль SRM (1/2)

Обмежена міжнародна присутність

У деяких конфліктних середовищах, таких як М'янма, Сирія, Україна та Ємен, міжнародні організації фактично відмовилися від своєї присутності на користь місцевих/національних організацій та неформальних груп у значній частині цих країн через відсутність безпеки. У цих та інших контекстах гуманітарний доступ був серйозно обмежений через загрози безпеці, які часто ускладнювалися або навіть значно збільшувалися урядовими обмеженнями. Це створило значні труднощі в охопленні постраждалих людей, зробивши багато сфер недоступними для міжнародних організацій. Наша дослідницька група виявила, що в Україні операції з надання допомоги стали свідками появи дворівневої системи культури безпеки в сфері гуманітарної допомоги:



Цивільно-військові виклики та виклики, пов'язані з запобіганням інцидентам (деконфлікація)

Деконфлікація – це процес координації з військовими суб'єктами з метою уникнення шкоди гуманітарним операціям та цивільному населенню і є критично важливим видом діяльності в зонах конфліктів. Незважаючи на серйозні, узгоджені зусилля зі створення механізмів на кшталт Системи гуманітарного сповіщення про деконфлікацію (HNS4D), довіра залишається низькою, а участь далеко не універсальною, оскільки багато співробітників НУО вважають, що це створює більше небезпеки, ніж пом'якшує її.

Крім того, слабкі місця в координаційних механізмах підтримки діалогу між гуманітарними та військовими суб'єктами в контексті конфлікту (цивільно-військова координація) також сприяли загальним проблемам координації НУО. Гуманітарна цивільно-військова координація ООН (UN-CMCoord), очолювана Управлінням з координації гуманітарних питань (OCHA), має проблеми, щоб подолати нестачу ресурсів, а іноді і з розривом між офіційним цивільно-військовим керівництвом і реаліями на місцях. Обмежена увага приділяється тому, як SRM для гуманітарних працівників вписується в обговорення, а в деяких контекстах бракує ясності щодо того, з яким органом ООН – OCHA чи UNDSS – неурядові організації повинні координувати свої дії з цих питань.

Ініціативи стосовно колективного доступу та відсутність ланки з SRM

OCHA слугує координаційним центром гуманітарного доступу і останніми роками прагне формалізувати та посилити цю роль, надаючи “мінімальний пакет послуг з доступу”, включаючи керівництво спільними зусиллями з адвокації на рівні країн, практичної тактики та переговорів у групах гуманітарного доступу. Ці зусилля значною мірою цінуються гуманітарними організаціями, які особливо високо оцінюють лідерство OCHA у цій сфері роботи в деяких країнах, зокрема на Гаїті та в Україні.

Проблеми гуманітарного доступу та роль SRM (2/2)

Однак ці робочі групи з доступу існують не у всіх контекстах, і там, де вони існують, дослідження виявило недостатню взаємодію з персоналом SRM. Цей розрив між SRM та діяльністю з доступу іноді відображається в окремих організаціях, де може існувати напруга, а не співпраця між командами SRM та програмним персоналом, який працює над ініціативами доступу. Краща інтеграція між стратегіями SRM і роботою над доступом може покращити обидва.

Доступ і прийняття

Інший погляд на доступ як на серію зусиль, спрямованих на прийняття і, зрештою, міру прийняття. Усі НУО, які тривалий час присутні в громаді, вважають, що їхня інтеграція в регіоні та довіра, що склалася з громадами та органами влади з часом, є ключем до їхнього постійного доступу у складних місцях. Для багатьох прийняття продовжує залишатися першочерговим напрямком їхнього підходу до SRM. Але в деяких конфліктних середовищах, де одна або кілька сторін, що воюють, не розглядають гуманітарні організації як нейтральних суб'єктів і не надають гуманітарному персоналу захищений статус відповідно до міжнародного гуманітарного права, стратегії прийняття є недостатніми для отримання безпечного доступу. Ширша дискусія, яка зараз відбувається в гуманітарному секторі, стосується того, чи є підходи солідарності з пригнобленим населенням більш прийнятними в таких контекстах, як М'янма та Україна, а не прийняття, засноване на гуманітарних принципах нейтралітету та неупередженості.

SRM та людина

Багато практиків говорили про необхідність різноманітності та інклюзивності в SRM у двох аспектах: по-перше, оскільки це стосується того, як ідентифікаційні характеристики впливають на ризики окремих працівників гуманітарної допомоги, і, по-друге, для диверсифікації профілів самих співробітників служби безпеки.

Люди на посадах SRM

Однією з основних тенденцій, виявлених дослідницькою групою та опитаними, було зростаюче різноманіття профілів професіоналів, зайнятих на посадах SRM. Загалом, схоже, що таких профілів і навичок персоналу служби безпеки більше, ніж у попередні роки:

- Гуманітарне минуле
- Люди з Глобального Півдня
- Жінки
- Особи, які володіють м'якими навичками

Особистісно-орієнтований підхід до безпеки

У розумінні SRM формується консенсус, що на особисту безпеку працівника у сфері допомоги впливає взаємодія між тим, де він працює, його роллю та організацією, а також тим, ким він є (перехресні характеристики ідентичності, такі як вік, стать, релігія, етнічна приналежність та національна приналежність). Останніми роками лідери у розумінні питань з SRM виступають за "особистісно-орієнтований підхід" до безпеки, який спрямований на включення ризиків, заснованих на ідентичності, в організаційні підходи до SRM.

По суті, підхід, орієнтований на людину, полягає у впровадженні відповідних заходів зі зниження ризиків відповідно до індивідуальних рівнів ризику, а не в обмеженні можливостей персоналу через їхні індивідуальні профілі ризиків.

Багато співробітників служб безпеки, опитаних у цьому дослідженні, знають про цей підхід і схвалюють його, але залишаються невпевненими в тому, як застосовувати його в структурі SRM в їхніх організаціях. Деякі з ключових дискусій, що відбуваються в цьому просторі, викладені тут.

Індивідуальна оцінка ризиків

- Індивідуальна оцінка ризиків є ключовим методом у впровадженні особистісно-орієнтованого підходу, особливо коли вона проводиться для персоналу перед поїздом, але це нереалістичні очікування для організацій з частими відрядженнями персоналу та великими командами в країні.

Обмін інформацією

- Деякі організації пішли шляхом інформування персоналу про ризики в більш загальному сенсі (наприклад, надаючи інформацію про ризики співробітникам ЛГБТКІ в певних країнах) і заохочуючи персонал висловлювати своє занепокоєння, якщо вони цього хочуть.
- Впровадження детального процесу інформованої згоди, який надає достатню інформацію, щоб дозволити людям приймати обґрунтовані рішення щодо особистої безпеки, дозволило б організації використовувати особистісно-орієнтований підхід, а також підтримати організацію у виконанні її зобов'язань щодо догляду.

Занепокоєння з приводу дискримінації

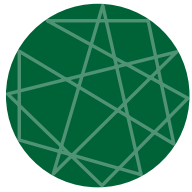
- Багато фахівців з безпеки кажуть, що вони борються з гострим питанням: коли вирішення питань, пов'язаних з безпекою, є формою "підтримки", а коли – "дискримінаційним".
- Однак, навпаки, підхід "не питаєте, не кажіть" збільшує ризик того, що рішення щодо особистої вразливості є випадковими та ґрунтуються на переконаннях та упередженнях окремих осіб, які приймають рішення.

Переваги інституціоналізації

- Інституційний та системний підхід може зменшити ризик дискримінації та нерівності, а також сприяти розвитку культури відкритості та дискусії про диференційовані ризики.

Практичні приклади особистісно-орієнтованого підходу до безпеки

- Включення ризику ідентифікації в навчання, оцінку ризиків, заходи щодо зниження ризиків та керівні документи для подорожей.
- Загальна інформація про ризики, пов'язані з ідентичністю, та доступна організаційна підтримка.



Висновки та рекомендації (1/2)

Значний прогрес, досягнутий гуманітарними організаціями в управлінні безпековими ризиками, демонструється їхньою постійною роботою в кризових ситуаціях з високим рівнем ризику і широко визнається суб'єктами гуманітарної допомоги. Для того, щоб розвинути досягнутий прогрес, наступний етап зусиль має бути зосереджений на поширенні потенціалу та компетенцій SRM на ширший гуманітарний простір. Робота над подоланням значного розриву між міжнародними та місцевими НУО, адаптація до мінливих загроз безпеці, більш далекоглядне бачення та сприяння особистісно-орієнтованому підходу в практиці SRM дозволить краще захищати тих, хто прагне надавати допомогу у дедалі складніших умовах.

Адаптація до нових загроз і ризиків

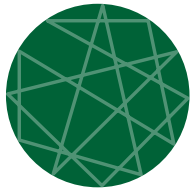
- Підтримувати оновлені та оперативні процеси оцінки ризиків, забезпечуючи провідну роль систем SRM та персоналу в процесі виявлення та адаптації до мінливих місцевих умов та рівнів ризиків.
- Вивчити можливість розробки внутрішніх дискусійних занять для "сканування горизонтів", коли групи проводять мозковий штурм щодо неймовірних, але впливових подій, щоб мотивувати інноваційне мислення та організаційну стійкість.
- Розширити обсяг вхідних даних для оцінки ризиків та аналізу контексту, об'єднавши співробітників з різних відділів та з усіх рівнів організації для кращого розуміння контексту.
- Визначити відповідні набори навичок і координаційних центрів для оцінки нових загроз і ризиків, у тому числі загроз дезінформації та кібербезпеки, а також уточнити організаційні обов'язки між персоналом SRM, IT та комунікацій

Локалізація SRM через більш етичні та справедливі партнерства

- Заохочувати міжнародні організації не переносити, а ділитися з ризиками безпеки з національними та місцевими партнерами. Цього може досягти більша кількість донорів, які вимагатимуть від отримувачів грантів надати докази спільного планування SRM та підтримки будь-яких партнерів з подальшого розвитку.
- Залучати персонал SRM до розробки проєкту разом із партнерами, щоб гарантувати, що міркування безпеки враховані в програмній діяльності до підписання контрактів.
- Практикувати принципи доброго партнерства – справедливість, прозорість, взаємну вигоду, взаємодоповнюваність та відповідальність, щоб допомогти організації змінити мислення від "передачі ризиків" до "розподілу ризиків".
- Впровадити попередні рекомендації щодо справедливого фінансування, передбачивши в бюджетах програм адекватні накладні витрати, в тому числі витрати на безпеку, а також включивши в контракти положення про гнучкість і форс-мажорні обставини

Підтримка координації та заповнення прогалів в охопленні

- Підтримувати існуючі національні та місцеві координаційні платформи для включення та розвитку потенціалу SRM та/або підтримувати нові місцеві ініціативи для координації навколо SRM. Це є визнанням того, що міжнародні органи не можуть задовольнити потреби в координації SRM усіх місцевих суб'єктів у цьому просторі, і що місцеві організації мають переваги в розширенні та зв'язках з існуючими координаційними платформами.



Висновки та рекомендації (2/2)

Удосконалення та розширення існуючих складових SRM

- Підтримувати та вдосконалювати системи моніторингу інцидентів для місцевих та національних організацій для більш систематичного відстеження інцидентів безпеки.
- Покращити доступність та актуальність навчання для місцевого та національного персоналу та організацій, бажано шляхом об'єднання ресурсів для безперервних, відповідних можливостей навчання місцевими мовами, що можуть задовольнити велику кількість місцевих гуманітарних працівників, які найбільше потребують навчання.
- Докладати більше зусиль для забезпечення благополуччя та психічного здоров'я персоналу за допомогою культурно прийнятної підтримки психічного здоров'я та сприятливого робочого середовища.

Застосування SRM для покращення доступу до гуманітарної допомоги, а не для перешкоджання йому

- Інтегрувати SRM в ініціативи стосовно доступу, щоб забезпечити включення стратегій зниження ризиків та досвіду SRM у поточні ініціативи та переговори щодо доступу, а також запобігти ізолюваності, що зростає, доступу та безпеки всередині та між організаціями. Для цього необхідно підкреслити, що SRM має сприяти, а не перешкоджати виконанню програм і не є самоціллю.
- Усунути слабкі місця в розв'язанні конфліктів за допомогою колективної стратегії взаємодії з урядами з питань довіри та підзвітності.

Поширення особистісно-орієнтованого підходу

- Інституціоналізувати розгляд ризиків, пов'язаних з ідентифікацією, в системах SRM, що зробить цей підхід до управління ризиками та їх пом'якшення більш поширеним і звичним, ніж це відбувається зараз.
- Створити організаційну культуру, що підтримує широкий спектр ідентичностей та особистих профілів ризику, таким чином сприяючи створенню середовища, яке підтримує різноманітні ідентичності.
- Подальша диверсифікація профілів персоналу SRM, забезпечення різноманітного складу експертів з питань безпеки, які мають баланс навичок та розуміння SRM і гуманітарних програм і принципів